

לקראת שבת לכו ונלכה

חיזוק שבועי "והשיב" שבת פרשת וארא תשפ"ו

בס"ד

"החסד שבתוך הדין" - גם כשיש מידת הדין וניסיונות קשים - טמון בהם חסד ורחמים גמורים!

שבתוך הדין. וזהו שאמר הכתוב "וידבר אלוקים אל משה" שדיבר איתו משפט, "ויאמר אליו אני ה'", שהדיבור הקשה בעצמו - הוא באמת בבחינת הוי"ה, רחמים גמורים!

פרשותינו מתחילה עם הפסוק "וידבר אלוקים אל משה ויאמר אליו אני ה'". ופירש"י: דיבר איתו משפט על שהקשה לדבר ולומר 'למה הרעתה לעם הזה'. עכ"ל.

ומאריך ה'אוהב ישראל' לבאר שדבר זה נוהג אצל כל אחד מישראל, שפעמים הרבה נמצא האדם במצב הנראה לו שאינו טוב כל כך, אבל באמת כל מה שנעשה עם האדם הכול הוא טובה גדולה, אלא שהאדם אינו יכול לראות תמיד את צד הטוב, וצריך להאמין שהכול לטובה אף שאינו מבין איך יכול להיות שזה טוב. ומבאר בזה הכתוב, 'טובה תוכחת מגולה מאהבה מסותרת' (משלי כ"ז, ה') רצה לומר, שמהאי טעמא "טובה תוכחת מגולה" כיון שאהבה מסותרת בתוכה, והכול הוא באמת לטובה!

בספר 'אוהב ישראל' (מהרה"ק ר' אברהם יהושע העשיל מאפטא זיע"א) מקשה, לכאורה יש להבין מה היו הדברי משפט שדיבר אליו השי"ת, ועוד יש להבין שרש"י דייק כן ממה שכתוב וידבר אלוקים, הן 'דיבור' הוא לשון קשה, והן 'אלוקים' הוא מדת הדין, וא"כ קשה למה מסיים הפסוק ויאמר אליו אני ה', שהוא בלשון 'אמירה רכה' ובשם הוי"ה - שם של רחמים?

ומבאר ה'אוהב ישראל', האמת היא, שבכל מידת הדין גנוז ביה מדת הרחמים, וכיצד היה גנוז כאן מדת הרחמים בתוך מידת הדין, מבאר בהקדם שמדת הדין האמור כאן הוא מה שכתוב למעלה בסוף פרשת שמות (ו' א) "עתה תראה אשר אעשה לפרעה", וכדאיתא בגמ' סנהדרין קי"א. 'העשוי לפרעה - תראה, ומלחמת ל"א מלכים כשאביאם לארץ - לא תראה', ודבר זה היה קשה מאוד בעיני משה רבינו שלא יזכה להכנס לא"י, וע"ז כתב רש"י שדיבר איתו משפט זה היה מדת הדין ומשפט - שלא יוכל להכנס לארץ ישראל.

המסר שנוגע לנו, גם כאשר אנחנו מתמודדים מול נוער המתמודד שלנו, חייבים לזכור מה שמובא באריכות בספה"ק 'מאור עינים' (וארא), שכותב, "בכל מאודך - פירשו חז"ל, בכל מדה ומדה שהוא מודד לך, הוי מודה לו במאוד מאוד" רצה לומר, באיזה אופן שימודד הקב"ה את החסד להביאו אליך, בכל אופן הוי מודה לו במאוד מאוד, וכשהאדם מאמין בזה באמת - הנה הוא ממתיק את הדינים בזה, ומהפך אותם לרחמים ונמשכים רק רחמים מגולים!

אך האמת היא שזה היה לטובתם של ישראל, ומבאר עפ"י מה שאמרו חז"ל (איכה רבה פ"ד, י"ד) עה"פ 'מזמור לאסף אלוקים באו גוים בנחלתך' (תהלים ע"ט), מזמור לאסף - קינה לאסף מיבעי ליה? אלא מזמור על ששפך הקב"ה חמתו על עצים ואבנים ועי"ז ניצלו בני ישראל, והנה אם היה משה רבינו נכנס לא"י, והיה בית המקדש נבנה על ידו לא היה יכול להיחרב (ע"י סוטה ט.). ואז היה הקב"ה צריך לשפוך חמתו ח"ו על ישראל, ורק עתה שלא נכנס משה לא"י ולא בנה את ביהמ"ק, היה הקב"ה יכול לשפוך חמתו על העצים והאבנים ולא על ישראל, נמצא שמה שלא נכנס משה לא"י היה טובה לישראל, ולכך היו הדיבורים הללו אף שנראו כמדת הדין בבחינת רחמים גמורים, וזהו החסד

**בברכת שבת שלום וחודש טוב ומבורך!
א גוטן שבת - א גוט געבענשטע חודש!**

« הפצת העלון לויטי חריבים נתרם: לעיני האשה החשובה מרת צפורה ב"ר שלמה ע"ה »
נלביע כ"ו טבת תשפ"א. נתרם ע"י נדה לזכותו ולהצלחת משפחתו שיחי

להצטרפות לקבלת העלון במייל ולהנצחות: 3137526@gmail.com

משפחת "והשיב" - הבית החם להורים לנוער מתמודד
קו המערכת - "והשיב" | השארת הודעות: 02.313.7526

קו החם • ייעוץ והכוונה • סדנאות • קבוצות תמיכה • כינוסי חיזוק • חיזוקים שבועיים